

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

باز تایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فر اشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش چهل و چهارم

۱۶ جولای ۲۰۱۴

کنگره پرمت، تأسیس حکومت دموکراسی توده نی

به این منظور تصمیم گرفته شد که نخستین کنگره ضد فاشیست رهائی ملی تشکیل شود تا مسائل سیاسی و نظامی ناشی از وضع موجود را مورد بررسی قرار دهد و تدابیر لازم برای حل آنها اتخاذ کند. پیشنهاد کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی در باره دعوت کنگره در جلسه هیأت رئیسه شورای عمومی رهائی ملی در اپریل ۱۹۴۴ بحث و تصویب شد.

در عین حال، ستاد کل بر طبق رهنمود های کمیته مرکزی، به تنظیم نقشه و تبدیل کلیه ارتش رهائیکش ملی به ارتش منظم و نقشه نظامی و ستراتیژیک به منظور رهائی سراسر سرزمین البانی از نازی های المانی و خیانت پیشگان پرداخت.

این مسائل مهم سیاسی و نظامی در جلسه پلنوم کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی که در ۱۵ می ۱۹۴۴ در هلمس، در ناحیه اسکرپار تشکیل شد مورد بررسی قرار گرفت. پلنوم تصمیم رهبری کمیته مرکزی و هیأت رئیسه شورای عمومی را در دعوت کنگره ضد فاشیست تأیید کرد و تدابیر متخذه در باره تأسیس دولت دموکراتیک موقت و تبدیل کلیه ارتش رهائیکش ملی به ارتش منظم را کاملاً موجه دانست. کمیته مرکزی خطر فعالیت خصمانه دولت انگلستان و هیأت های نظامی انگلیس و امریکائی را برای مبارزه رهائیکش ملی، استقلال ملی و انقلاب توده ئی به درستی ارزیابی کرد. کمیته مرکزی عزم خود را بار دیگر تأکید کرد که به هیچ یک از متفقین، هر کدام که باشد، اجازه مداخله در امور داخلی، سیاسی و نظامی خلق البانی نخواهد داد.

پلنوم برای آن که تحول زیانمندی در اوضاع روی ندهد و با در نظر گرفتن برخی از نظریات بی پایه ای که در گوشه و کنار به ظهور می رسید و یا ممکن بود در آینده در حزب، در ارتش و یا در جبهه به ظهور برسد، توجه اعضا را به دو مسأله مهم راجع به مشی حزب جلب کرد. پلنوم هشدار داد که هیچ گونه تغییر در شعار های حزب داده نشود و

تأکید کرد که خصلت مبارزه رهائیبخش ملی تا پایان محفوظ بماند. وظیفه داده شد که نقش رهبری حزب کمونیست بیش از پیش ترویج شود ولی این امر پیوسته بر طبق مثنی مبارزه رهائیبخش ملی صورت گیرد. کمیته مرکزی روش خود را با توجه به این واقعیت توجیه می کرد که مرحله ضد فاشیستی و ضد امپریالیستی و دموکراتیک انقلاب به پایان نرسیده است و تا وقتی که رهائی کامل البانی و دموکراتیزاسیون کشور تأمین نشود به پایان نخواهد رسید. همچنین کمیته مرکزی رهنمود داد که با هر نظریه ای مبنی بر این که با خاتمه یافتن مبارزه رهائیبخش ملی همه چیز خاتمه خواهد یافت و پس از رفتن آلمان ها جنگجویان ارتش رهائیبخش ملی اسلحه به زمین خواهند گذاشت و به خانه های خود باز خواهند گشت، باید مبارزه کرد. پلنوم خواستار بود که به خلق البانی به صراحت توضیح داده شود که وی اسلحه را حتی پس از رهائی کشور نگه خواهد داشت تا کلیه آزادی های خویش را کاملاً تأمین کند، کلیه دشمنان خویش را درهم شکند و به دفاع از پیروز های به دست آمده و تکمیل آنها بپردازد. پلنوم به حزب توصیه کرد که شرایط جدیدی را که پیش آید دقیقاً مورد مطالعه قرار دهد و روش ها و تدابیر لازم را به موقع در نظر بگیرد. پلنوم تسلیم طلبی ایمبرد دیشنیکا را در موکزه و سازش گزین مارکو را با آلمان در برات به اتفاق آراء محکوم دانست و هر دوی آنها را به جرم این خطاهای سنگین از کمیته مرکزی حزب اخراج کرد.

حزب به کار وسیعی دست زد تا تصمیم مربوط به دعوت نخستین کنگره ضد فاشیست را در مناطق آزاد شده و همچنین در نواحی دیگر به میان مردم ببرد.

توده های مردم این تصمیم را با شور و شوق پذیرا شدند. در طی نمایش ها و اجتماعات وسیعی وفاداری و دلبستگی خویش را به حزب کمونیست اظهار می داشتند، از حزب به مناسبت رهبری صحیح وی و مبارزه قهرمانانه وی در راه دفاع از منافع میهن سپاسگزاری می کردند، آمادگی خود را برای این که تا پایان به ضد اشغالگران و خیانت پیشگان مبارزه کنند نشان می دادند، و از تصمیم راجع به دعوت کنگره و تأسیس دولت دموکراتیک موقت پشتیبانی می کردند.

انتخابات نمایندگان کنگره را در اثر شرایط مبارزه با بلند کردن دست صورت گرفت معذک انتخابات مذکور نخستین انتخابات دموکراتیکی بود که در البانی می گذشت. زنان نیز در آن شرکت جستند. برای نخستین بار در تاریخ کشور البانی، و همانا در طی مبارزه رهائیبخش ملی، حق زنان در انتخابات به رسمیت شناخته شد. برای نخستین بار نمایندگان خلق، نه بر حسب موقعیت اجتماعی و مکتب بلکه بر اساس لیاقت هائی که در مبارزه به ضد دشمنان میهن و خلق نشان داده بودند انتخاب گشتند. نمایندگان کنگره نماینده توده های قیام کننده خلق بودند. انتخابات کنگره از پختگی سیاسی و سطح عالی آگاهی توده های خلق خبر می داد و گواه تازه بزرگی بر پیوند استوار حزب کمونیست و خلق بود.

دعوت نخستین کنگره ضد فاشیست موجب تشویش بسیار در نزد دشمنان گردید. هیتلری ها و مرتجعان همه کار کردند که محل کنگره را بدانند تا به حمله مسلحانه به ضد آن مبادرت جویند. امپریالیست های انگلیس و امریکائی به اعمال فشار شدید پرداختند و به هر وسیله ای متوسل شدند تا تشکیل کنگره را به هم زنند. دولت انگلستان تشکیل کنگره ضد فاشیستی را «غیر قانونی» خواند و به رئیس هیأت نظامی انگلستان در البانی، که به عنوان نماینده متفق از طرف شورای عمومی رهائی ملی دعوت شده بود، دستور داد دعوت را رد کند. اِتلی که در آن موقع معاون نخست وزیر انگلستان بود و بعداً نخست وزیر شد در سخنرانی خود در مجلس مبعوثان در آستانه افتتاح کنگره، هنر های مبارزه دلیرانه خلق البانی تحت رهبری حزب کمونیست را به حساب «لگالیتی» و «بالی کمبتار» که در واقع دشمنان آن مبارزه بودند، گذاشت.

حزب کمونیست که تحول اوضاع را با دقت و روشن بینی تعقیب می کرد کلیه تشبیهات دشمن را به هم زد و کنگره توانست کار های خود را طبق نقشه قبلی با موفقیت کامل انجام دهد.

نخستین کنگره ضد فاشیست رهاییبخش ملی البانی از ۲۴ تا ۲۸ مه ۱۹۴۴ در شهر آزاد شده پرمت انعقاد یافت. کار های کنگره نشانه روحیه عمیقاً انقلابی و وحدت نظر کامل بود. نمایندگان در پیرامون گزارش انور خوجه «در باره رشد مبارزه رهاییبخش ملی خلق البانی در ارتباط با حوادث بین المللی» که از طرف شورای عمومی رهایی ملی ایراد شد با شور و شوق به بحث پرداختند و کلیه پیشنهاد های آن را به اتفاق آراء مورد تصویب قرار دادند. کنگره، شورای ضد فاشیست رهایی ملی را به منزله هیأت مقننه و اجرائیه عالی کشور، به منزله مظهر حاکمیت خلق و کشور البانی انتخاب کرد. شورای ضد فاشیست رهایی ملی که در پرمت انتخاب شد نخستین مجلس توده ئی بود که در البانی به وجود آمد. کنگره به شورای ضد فاشیست مأموریت داد که کمیته ضد فاشیست رهایی ملی را با اختیارات دولت موقت دموکراتیک توده ئی تشکیل دهد. کمیته ضد فاشیست که تشکیل آن در کنگره به تصویب رسید نخستین دولت دموکراتیک توده ئی بود که در البانی به وجود آمد. دبیر کل حزب کمونیست البانی، انور خوجه، به عنوان صدر این کمیته تعیین شد.

کنگره پرمت که ارگان های عالی قدرت توده ئی را به وجود آورد تصمیمات زیرین را اتخاذ کرد: «بنیاد گذاردن البانی نوین دموکراتیک توده ئی بر طبق اراده خلق آنگونه که امروز در شورای ضد فاشیست رهایی ملی رسماً ابراز شد»، قدغن کردن بازگشت پادشاه سابق و زوغو به البانی، نپذیرفتن هر دولتی که در کشور و یا در خارج خلاف اراده خلق البانی به وجود آید، ادامه بازم شدیدتر مبارزه به ضد اشغالگران المانی و خیانت پیشگان البانی تا امحای کامل آنها و استقرار حکومت دموکراسی توده ئی در سراسر کشور.

شورای ضد فاشیست از نخستین جلسه خود یک سلسله تصمیمات اتخاذ کرد که به تصویب کنگره رسید و نخستین حکومت دموکراتیک توده ئی البانی شد. تصمیم عمیقاً انقلابی شورای ضد فاشیستی مبنی بر این که کلیه موافقت نامه های سیاسی و اقتصادی دولت زوغو با ممالک خارجی به مثابه پیمان های مخالف منافع خلق البانی ملغی می گردد دارای اهمیت خاص بود. شورای ضد فاشیست به یک کمیسیون مخصوص دولتی وظیفه داد که تبهاران جنگ را پیدا کند و فهرستی از کلیه جنایاتی که به وسیله اشغالگران و خائنان صورت گرفته است، تهیه کند.

کنگره در ارتباط نزدیک با مسائل مربوط به سازماندهی قدرت توده ئی در مدارج عالی، مسائل مربوط به تقویت بعدی و تکمیل ارتش رهاییبخش ملی را به مثابه ابزار عمده رهایی کامل کشور و حراست قدرت نوین مورد بررسی و حل و فسخ قرارداد. کنگره تصمیم گرفت که فرماندهی عالی ارتش رهاییبخش ملی را یکی کند و درجات نظامی برقرار سازد. انور خوجه به سمت فرمانده عالی منصوب شد. کنگره رهنمود داد که به تشکیل لشکر ها و سپاه ها اقدام شود. فرماندهی عالی ارتش تشکیل نخستین لشکر ضربه را اعلام داشت.

کنگره پرمت سپاسگزاری خلق البانی را از اتحاد شوروی و ارتش سرخ که با نبرد قهرمانانه خویش رهایی خلق البانی و سایر کشور های تحت اسارت فاشیست ها را تسریع کرده بودند بیان داشت و وفاداری خلق البانی را به اتحاد انگلستان - شوروی - آمریکا و دوستی وی را با کلیه خلق های اتحادیه ضد فاشیست جهانی باردیگر تأیید کرد. کنگره با عزم راسخ اعلام داشت که روابط پیکار جویانه خویش را با دولت ها و خلق های این اتحادیه تحکیم کند و در عین حال که از کمک متفقین حداکثر فائده را بر می دارد وظائف ناشی از پیوستن به این اتحادیه را بر عهده بگیرد و انجام دهد. کنگره پرمت خلاف کنگره ها و مجالس گذشته البانی، در حل مسائلی که در برابر کشور قرار داشت و در تعیین سرنوشت کشور از هیچ کس کمک نخواست. به عکس به دول امپریالیستی اخطار کرد که آن دوره ای که البانی خرید و فروش می شد برای همیشه سپری گشته است و خلق البانی اجازه نخواهد داد که به حساب او به زیان او

معامله کند. از این پس خود او در باره سرنوشت خویش تصمیم خواهد گرفت. کنگره از تشبثات انگلستان و امریکا برای مداخله در امور سیاسی و نظامی داخلی البانی علناً پرده بر گرفت. توده های وسیع خلق تصمیمات تاریخی کنگره پرمت را شادمانه پذیرا شدند و بیدرنگ تأیید کردند.

مساعی حزب کمونیست در منهدم ساختن قدرت ضد توده ئی سابق و بر پا گرداندن قدرت دموکراتیک توده ئی در آتش مبارزه رهائیبخش ملی، با کامیابی قرین شده بود. کنفرانس پزا پایه های چنین قدرتی را نهاده بود. کنفرانس لابیوت آن را متمرکز ساخته و یگانه قدرت سیاسی در البانی اعلام کرده بود. کنگره پرمت مسأله قدرت سیاسی را به سود خلق قیام کننده حل کرد و حکومت دموکراسی توده ئی البانی را تشکیل داد. تصمیمات کنگره پرمت مبانی قانون اساسی این حکومت را به وجود آورد.

دیگر ارتجاع داخلی، نه با نیروی خویش و نه حتی با پشتیبانی اشغالگران هیتلری، قادر نبود قدرت مالکان بزرگ ارضی و بورژوازی را احیاء کند.

در موقع تشکیل کنگره پرمت هنوز نیمی از البانی تحت نظارت اشغالگران نازی و خیانت پیشگان بود. در مناطق و شهر های اشغال شده، شورا های رهائی ملی در حالت مخفی فعالیت می کردند. در چندین منطقه شورا وجود نداشت. ولی نکته اساسی در اینجا نبود. در آنجا بود که پس از کنگره پرمت، خلق البانی در مناطق آزاد شده و همچنین در مناطق آزاد نشده، در واقع فقط کمیته ضد فاشیست را به مثابه یگانه دولت خویش می شناخت و از فرمان های او و قوانین شورای ضد فاشیست رهائی ملی پیروی می کرد. ارتش رهائیبخش ملی البانی از قدرت دموکراتیک توده ئی در برابر حملات دشمن دفاع می کرد و قادر بود که با نیروی خودش در آینده بسیار نزدیکی رهائی کامل البانی و استقرار قدرت دموکراتیک توده ئی را به پایان برساند.

تصمیمات نخستین کنگره در باره ایجاد حکومت دموکراسی توده ئی، در باره تأسیس شورای ضد فاشیست و دولت موقت دموکراتیک توده ئی، فرمان های ساده ای به شمار نمی آمد. حکومت نوین البانی و ارگان های عالی او ثمره مبارزه رهائیبخش و انقلابی خلق البانی تحت رهبری حزب کمونیست بود.

قدرت شوراهای رهائی ملی در البانی با قدرت سابق از لحاظ تشکل و مضمون به کلی متفاوت بود. با هیچ یک از اشکال قدرت که در رژیم پارلمانی بورژوائی وجود دارد نیز وجه مشترکی نداشت. از لحاظ نوع قدرت سیاسی در ردیف کمون پاریس و شورا ها بود. ولی طبق شرایط عینی البانی و اوضاع مبارزه رهائیبخش ملی خلق البانی از خصوصیات کاملی برخوردار بود.

شوراها و کلیه آنتی فاشیست رهائی ملی در دائره وظائفی که کنگره پرمت مقرر داشته بود می بایست به ارتش رهائیبخش ملی برای رهائی کامل کشور یاری همه جانبه برساند. پیروزی دموکراسی را در سراسر البانی تأمین کنند از این طریق که احیای رژیم زوغو و یا هر رژیم ارتجاعی دیگر را غیر ممکن گردانند، بقایای فاشیسم و شیوه های سابق حکومت را بروبند، زندگانی اجتماعی و تحول کشور را در کلیه زمینه ها، تکامل اقتصاد ملی و فرهنگ را سازمان دهند.

قدرت شورا های رهائی ملی از لحاظ مضمون طبقاتی خویش و وظائفی که انجام می داد مظهر دیکتاتوری دموکراتیک نیرو های انقلابی تحت رهبری مستقیم و منحصر به فرد حزب کمونیست بود.

فیصله یافتن مسأله قدرت توده ئی نشان می داد که یکی از وظائف ستراتیژیک حزب به خوبی انجام یافته است. ولی تا وقتی که وظیفه تاریخی دیگر یعنی رهائی کامل البانی از اشغال المان به پایان نرسیده بود، نمیشد این مسأله را به طور قطع حل شده دانست.

¹ - «شوراها» در اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی (ساوت) -

تصمیمات کنگره پرمیت ضربه سختی بود بر اشغالگران، بر ارتجاع داخلی و ارتجاع امپریالیستی انگلیس و امریکا. تصمیمات مذکور در بر انداختن یوغ امپریالیسم و تأمین رهائی اجتماعی خلق البانی اهمیت بسزا داشت.

ادامه دارد...